eul_wid: hui-ag

Ἐπίκουρος ὁ φιλόσοφος · Epicurus the Philosopher

Fragments of Letters

Ἀποσπάσματα Ἐπιστολῶν

Period: *Ἑλληνιστική* Hellenistic
Dialect: *Φιλοσοφική Ἀττική* Attic Philosophical
Domain: *Φιλοσοφία* Philosophy
Format: *Πραγματεία* Treatise
Affiliation: Epicurean

40 (1l) LUCIAN. de lapsu salut. 6: Ἐπίκουρος ...... ἐν ταῖς σπουδαιοτέραις ἐπιστολαῖς (εἰσὶ δὲ αὗται ὀλίγαι) καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς φίλους μάλιστα ὑγιαίνειν εὐθὺς ἐν ἀρχῇ προστάττει. ΠΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΝ PAP.

41 (1t) HERC. 176 5 XXII VOGLIANO: Ἀθηναίωι δέ· Πολυαίνου παραγεγονότος πρὸς ἡμᾶ ς , οὗ τὸν πατέρ [α] ὁμώνυμον οὐκ ἐφίλεις μόνο ν , ἀλλὰ [κα ὶ] ἐ [σέβ ο] υ , συντραφεὶς ὑ 〈 π ' αὐ-〉 τοῦ κα [ὶ] πρὸς [π ά]ντα τὰ [χ ρ]ήσιμα τῷ τέ [λε ι , οὐ μ ό]νον προαχθεὶ [ς ὃν εὖ γι ν]ώσκεις τρόπ [ον κατὰ τ ὴ]ν ὅλην κηδεμονί [α ν , ἀ]λλὰ δὴ καὶ ὑπὸ τοῦ τε [....]αν [ ] ΠΡΟΣ ΑΝΑΞΑΡΧΟΝ PLUT.

42 (1t) adv. Col. 1117a: ἐν τῇ πρὸς Ἀνάξαρχον ἐπιστολῇ ταυτὶ γέγραφεν (Ἐπίκουρος)· ἐγὼ δ ' ἐ φ ' ἡδονὰς συνεχεῖς παρακαλῶ καὶ οὐκ ἐ π ' ἀρετά ς , κενὰς καὶ ματαίας καὶ ταραχώδεις ἐχούσας τῶν καρπῶν τὰς ἐλπίδα ς . ΠΡΟΣ ΑΠΕΛΛΗΝ ATHEN.

43 (1t) XIII 588a: Μακαρίζω σε, ὦ Ἀπελλῆ, ὅτι καθαρὸς πάσης παιδείας ἐπὶ φιλοσοφίαν ὥρμησας. ΠΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΝ PAP.

44 (1t) HERC. 176 5 XV VOGLIANO: κα[ὶ πρ]ὸς Ἀριστ[ό]βουλον δέ· τ [έ]ως π [ε ρ] πολλῶν [δι α]σαφούντων ὀλί [γ ο]ν ἀ [φ]ίεσ[θα ι] DIOG.

45 (1l) LAER. VII 9: ἀπέστειλε (ὁ Ζήνων) δὲ Περσαῖον καὶ Φιλωνίδην τὸν Θηβαῖον, ὧν ἀμφοτέρων Ἐπίκουρος μνημονεύει ὡς συνόντων Ἀντιγόνῳ ἐν τῇ πρὸς Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν ἐπιστολῇ. ΠΡΟΣ ΔΩΣΙΘΕΟΝ PLUT.

46 (1t) contra Ep. beat. 1101a-b1: τοῖς ἀναιροῦσι λύπας καὶ δάκρυα καὶ στεναγμοὺς ἐπὶ ταῖς τῶν φίλων τελευταῖς μάχονται καὶ λέγουσι τὴν εἰς τὸ ἀπαθὲς καθεστῶσαν ἀλυπίαν ἀφ' ἑτέρου κακοῦ μείζονος ὑπάρχειν, ὠμότητος ἢ δοξοκοπίας ἀκράτου καὶ λύσσης, διὸ πάσχειν τι βέλτιον εἶναι καὶ λυπεῖσθαι καὶ νὴ Δία λιπαίνειν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τήκεσθαι, καὶ ὅσα δὴ παθαινόμενοι καὶ γράφοντες ὑγροί τινες εἶναι καὶ φιλικοὶ δοκοῦσι. ταῦτα γὰρ ἐν ἄλλοις τε πολλοῖς Ἐπίκουρος εἴρηκε καὶ περὶ τῆς Ἡγησιάνακτος τελευτῆς πρὸς Δωσίθεον τὸν πατέρα γράφων καὶ Πύρσωνα τὸν ἀδελφὸν τοῦ τεθνηκότος. ἔναγχος γὰρ κατὰ τύχην τὰς ἐπιστολὰς διῆλθον αὐτοῦ. ΠΡΟΣ ΕΡΜΑΡΧΟΝ ATHEN.

47 (1t)

XIII 588b1: οὗτος οὖν ὁ Ἐπίκουρος οὐ Λεόντιον εἶχεν ἐρωμένην τὴν ἐφ’ ἑταιρείᾳ διαβόητον γενομένην; ἣ δὲ οὐδ’ ὅτε φιλοσοφεῖν ἤρξατο ἐπαύσατο ἑταιροῦσα πᾶσί τε τοῖς Ἐπικουρείοις συνῆν ἐν τοῖς Κήποις, Ἐπικούρῳ δὲ καὶ ἀναφανδόν· ὥστ’ ἐκεῖνον πολλὴν φροντίδα ποιούμενον αὐτῆς τοῦτ’ ἐμφανίζειν διὰ τῶν πρὸς Ἕρμαρχον ἐπιστολῶν. ΠΡΟΣ ΕΥΡΥΛΟΧΟΝ τοῦτον (Ἐπίκουρον) Ἀπολλόδωρος ἐν Χρονικοῖς Ναυσιφάνους ἀκοῦσαί φησι καὶ Πραξιφάνους· αὐτὸς δὲ οὔ φησιν ἀλλ’ ἑαυτοῦ ἐν τῇ πρὸς Εὐρύλοχον ἐπιστολῇ.

49 (1t) ΠΡΟΣ ΗΡΟΔΟΤΟΝ PHILOD. Πραγματεῖαι XXXIII DIANO: κ[αὶ Ἡ]ρ[ο]δότωι Ἐπίκουρος· πρότερο ν , [φη σ] ί , 〈ἀπ〉 ε 〈σ〉 τάληι φέρων τὰ γράμματα ὑπηρέτης τις τῶν στρατηγῶν πα ρ ’ Ὀλυμπι [ο]δώρου 〈καὶ〉 ἐμ « ο ῦ , κα ὶ » οὐ φ [θά σ]ας εὑρεῖν οὐδέτερον ὑμῶν πα [ρ’] Ἀντιπάτρωι ἔφη τὴν ἐπιστολὴν Ἀντ [ι π]άτρωι δοῦναι 〈π〉 α [ρό ν]τ ι . γινώσκετε τὸ μ [ὲ ν] πρῶτ [ο ν] αὐτ [ὸ]ν ἐν Κορίνθωι δεθέντ [α ὑ]πὸ Κρατέρο υ , νῦν δ ’ ἐ 〈ν〉 Πει [ρ]αιεῖ τηρούμενο [ν] [ὑ]πό τινος Λυσίου [π]ερὶ τὴν 〈λ〉 ύ [σι ν] [τ ὰ] δέκα τ [ά]λαν τ ’ [ἀ] 〈να〉 νεύον 〈τ〉 ο ς , [ὡ ς] εἴκοσι τάλαντα διωμολογη[μ έ]νωι Κρατέρω [ι]. περὶ το[ύτ]ων [δὲ ὕ] 〈στερ〉 ον εἰπών· εἰ τὸν ἄνθρωπον [αὐ τ]ῶι τὸ πλεῖστ [ον δ ι]δόν τ ’ ἐ [ξ ῶ]ν ΠΡΟΣ ΘΕΜΙΣΤΑΝ PHILOD.

50 (1t) Πραγματεῖαι col. IV VH 2 I 111: Θε[μ]ίστα[ι] δ’ ἐπὶ Φι[λί]ππου· αὐ 〈τ〉 ὸν φὴ [ς] πιστ [ῶ ς] εὔτακτο [ν γ]ε [γο] νέ [ν] 〈αι κ〉 αὶ οἷός τέ εἰμι, ἐὰν μὴ ὑμεῖς πρός με ἀφίκησθε, αὐτὸς τρικύλιστος ὅποι ἂν ὑμεῖς καὶ Θεμίστα παρακαλῆτε ὠθεῖσθαι.

52 (1t) ΠΡΟΣ ΙΔΟΜΕΝΕΑ τὴν μακαρίαν ἄγοντες καὶ ἅμα τελευτῶντες ἡμέραν τοῦ βίου ἐγράφομεν ὑμῖν ταυτί· στραγγουρικά τε παρηκολούθει καὶ δυσεντερικὰ πάθη ὑπερβολὴν οὐκ ἀπολείποντα τοῦ ἐν ἑαυτοῖς μεγέθους· ἀντιπαρετάττετο δὲ πᾶσι τούτοις τὸ κατὰ ψυχὴν χαῖρον ἐπὶ τῇ τῶν γεγονότων ἡμῖν διαλογισμῶν μνήμῃ· σὺ δὲ ἀξίως τῆς ἐκ μειρακίου παραστάσεως πρὸς ἐμὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐπιμελοῦ τῶν παίδων Μητροδώρου. IOANN.

53 (1l) STOB. III XVII 23 H. εἰ βούλει πλούσιον Πυθοκλέα ποιῆσαι μὴ χρημάτων προστίθει, τῆς δὲ ἐπιθυμίας ἀφαίρει. PLUT.

54 (1l) adv. Col. 1117d-e πέμπε οὖν ἀπαρχὰς ἡμῖν εἰς τὴν τοῦ ἱεροῦ σώματος θεραπείαν ὑπέρ τε αὑτοῦ καὶ τέκνων· οὕτω γάρ μοι λέγειν ἐπέρχεται. SENECA ep.

55 (1l) 21 3 si gloria tangeris, notiorem te epistulae meae facient quam omnia ista quae colis et propter quae coleris. SENECA ep.

56 (1l) 22 5 Epicuri epistulam ...... lege, Idomeneo quae inscribitur, quem rogat, ut quantum potest fugiat et properet, antequam aliqua vis maior interveniat et auferat libertatem recedendi. idem tamen subicit nihil esse temptandum, nisi cum apte poterit tempestiveque temptari. sed cum illud tempus captatum diu venerit, exiliendum ait. dormitare de fuga cogitantem vetat et sperat salutarem etiam ex difficillimis exitum, si nec properemus ante tempus nec cessemus in tempore. THEO Progymn.

57 (1l) 169 II p. 71 12 SPENGEL ὦ πάντα τἀμὰ κινήματα τερπνὰ νομίσας ἐκ νέου. IOANN.

58 (1l) STOB. III XVII 13 H. ἐζηλώσαμεν τὴν αὐτάρκειαν οὐχ ὅπως τοῖς εὐτελέσι καὶ λιτοῖς πάντως χρώμεθα, ἀλλ’ ὅπως θαρρῶμεν πρὸς αὐτά. PAP.

59 (1l) HERC. 176 5 XV VOGLIANO: καὶ ὑπ[..]ου[ ]οις [ἠ]σθ[η-] μένος καθά[περ ἐκ]είνοις κ[αὶ κ]οινῆ[ι κ]αὶ ἰδ[ί]αι γ[έγ]ραφα, ἱκανὸς μὲν οὖν [κ]αὶ [σ]εαυτὸν ἀποσυνιστὰς αὐ[τ]οῖς [ε]ἶ. πεποίηκα δὲ κἀγὼι διὰ τῶν ἐπιστολῶν ἀ[π]οδηλ[ῶν] δι’ οὗ μ[ά-] λιστα συκοφά[ν]τη[ν εἰ]ς ἀρχὴ[ν ἐ-] δέξα 〈ν〉 το· «π«άσ[ηι] γά[ρ,] ὡς ἀληθ[ῶς,] τέχνηι, κἀκείνοι[ς δ]ιὰ σ[οῦ] καὶ σοὶ δι’ ἐκείνων δε[ῖ] τὸ συ[ν]φέρον γείνεσθαι. PHILOD.

60 (1l)

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Πραγματεῖαι XXVI DIANO: [ἂν παρίστ α]νε θαν [εῖ ν] αὐτὸν τὰ κ [ατ ὰ] 〈τ〉 ὴν γε 〈ν〉 ομένην [ἐκ τῆς ἀρ χ]ῆ 〈σ〉 ἀποχώ [ρη] [σ ι]ν καὶ τῶν ἁπάντων ἀποβολή ν . καὶ προβάς· καὶ νὴ Δία ἐγὼ 〈οἷό〉 ς τ 〈ε ἦ〉 ν συνιδ [ε]ῖν ἀνατάτ 〈τω〉 ν τὰ ἐμα [υ τ] 〈οῦ〉 διὰ [χ]ρό [ν]ου [τ]ε καὶ ἀποδημῆσαι μὴ ποθῶν πρὸς οἰκείων ‘ ἑνούσα [ς χ α]ρὰσ ‘ , 〈ἔ〉 τι πα [ρ’] 〈ἐ〉 μο 〈ὶ ὅ〉 ν [τ]ος [κ]α [ὶ] ἕτ [ερ α] 〈δρᾶν〉 ἃ [ν] δ ’ ἐμοὶ ἓν ἐπικουφ [ί]σ [ωσ ι , πά ν]τες [ἧ ι] δ [ύ]νatαι φ [ί λ]οι [ἂν εἶε ν] · ἃ μὴ [μόν ο]ν ἐκε [ί]νοις [ἀ]λ λ ’ ἑτ [έροι ς] δ [ε ῖ] [σε μ]ηνύει ν . ἐπὶ δ’ 〈Εὐ〉 [βο ύ] 〈λο〉 [υ · ε ἰ] τ [η ρ]εῖς τὴν ἐπι [στ ο]λὴν ἐν [ἧ ι] πρὸ [τού] το [υ πάν τ] 〈α δι〉 εσαφ 〈ήσα〉 μ [εν τὰ ε ἰ]ρη [μέν α] ὑ π ’ α [ὐτῶ ν] PLUT.

61 (1l) adv. Col. 1127d γράφων πρὸς Ἰδομενέα διακελεύεται μὴ νόμοις καὶ δόξαις δουλεύοντα ζῆν, ἐφ’ ὅσον ἂν μὴ τὴν διὰ τοῦ πέλας ἐκ πληγῆς ὄχλησιν παρασκευάζωσιν. ΠΡΟΣ ΚΩΛΩΤΗΝ PAP.

62 (1t) HERC. 176 5 XXVIII VOGLIANO: [περὶ] Μητροδώ[ρου] ἐπὶ Δημοκλέους [Κω]λώτει PAP.

63 (1l) HERC. 118 fr. 39 [κ]αὶ [ἐ]π[ὶ] [γρά]φει τοῦτ[ον τὸν τρό-] [πον] πρὸς Κωλώ[την] PHILOD.

64 (1l) Πραγματεῖαι XXVIII DIANO: κα 〈ὶ Ἰ〉 δομενεῖ δὲ παραπλήσια [κα] 〈ὶ Κ〉 ωλώτει· τούτωι δὲ ὅτι καὶ [ὑ] πέρτερ [ο]ν ἐγένετ 〈ο〉 [χ ρ]ήσιμ [ο]ς ὁ ἀ [ν]ὴρ Φίλαι τε τῆι μητρὶ τῆι Κρατέρ [ο]υ κα 〈ὶ α〉 ὐτῶι Κρατέρω ι , ὡς αὐ [τ ὸ]ς ἀπολογίζεται Μιθρῆ ς . PLUT.

65 (1l) adv. Col. 1117b ὡς σεβομένῳ γάρ σοι τὰ τόθ’ ὑφ’ ἡμῶν λεγόμενα προσέπεσεν ἐπιθύμημα ἀφυσιλόγητον τοῦ περιπλακῆναι ἡμῖν γονάτων ἐφαπτόμενον καὶ πάσης τῆς εἰθισμένης ἐπιλήψεως γίνεσθαι κατὰ τὰς σεβάσεις θεῶν καὶ λιτάς. ἐποίεις οὖν καὶ ἡμᾶς ἀνθιεροῦν σὲ αὐτὸν καὶ ἀντισέβεσθαι ...... ἄφθαρτός μοι περιπάτει καὶ ἡμᾶς ἀφθάρτους διανοοῦ. PHILOD.

66 (1l) π. εὐσεβ. 104 GO [ὅτι μ]ὲν ὅρκοις καὶ θεῶν ἐπιρρήσεσιν ἐδοκίμαζον χρῆσθαι, γελοῖον ὑπομιμνήσκειν, ἀναμέστου τῆς πραγματείας τῶν τοιούτων οὔσης· προσῆκον δὲ λέγειν ὅτι παρῄνει τὰς δι’ αὐτῶν καὶ τῶν ὁμοίων πε[ίσ-] τεις φυλάττειν, καὶ μάλ[ί]στα πάντων αὐτῷ γ[ε] Δι[ὶ] φυλάττειν τόν[δε τὸν] φανερὸν ..... καὶ οὐ γράφων ‘ναὶ—τ[ί λ]έξωι;‘ καὶ ‘τί γὰρ [ὅσιον‘] καὶ Κωλώτηι [πάντω]ν τε ὅρκων καὶ [πάσης] θεολογίας ἐπι[μελεῖσθαι συνεβούλευε]. ΠΡΟΣ ΛΕΟΝΤΕΑ PAP.

67 (1t) HERC. 176 5 XXIV VOGLIANO [τ]οὺς ἀπὸ τῆς Ποικίλης Στοᾶς, ὑπὲρ ὧν καὶ Ἐπίκουρος ἔγραψεν· ἐπί τε Φιλίππου πρὸς αὐτὸ[ν] καὶ [Λ]εον[τέα· ἀλ]λὰ PHILOD.

68 (1l) Πραγματεῖαι XXXII DIANO: [ἐπὶ] δ’ Οὐρίου Λεοντεῖ. PHILOD.

69 (1l) π. παρρ. fr. 6 διὸ καὶ Ἐπίκουρος Λε[οντ]έως διὰ Πυθοκλέα πύσ[τιν] θεῶ[ν] οὐ παρέντο[ς], Πυθοκλεῖ μὲν [ἐ]πιτιμᾶι μετρίως πρὸς δὲ 〈αὐ〉 τὸν γράφει [τ]ὴν λαμπρὰν καλουμένην ἐπισ[τολ]ήν, λαβὼ[ν ἀρχὴν] [ἀπὸ τοῦ] Πυθ[οκλέους] PAP.

70 (1l) HERC. 176 5 X VOGLIANO: [τὸ ἰ] κανὸν γίνωσ [κ]ε δ [ικαιο] σ [ύ ν]ηι κοινῆι [π]ρὸς [ἀμφο] τέρου ς . [ἀ]λ[λ]ὰ [ἐ]πισ[τολὰς αὐ-] [τῶι γρ]άψαντα [π]ερὶ τ[ούτων] [π]λεῖο[ν] οὐ γεγ[ρ]αφ[έναι οὐ-] δενὶ α[ὐτ]ῶ[ν Λ]εον[τέ]α [οὐδ’] αἰτιά[σασθαι οὐ]θέν’ α[ὐ]τ[ῶν] ΠΡΟΣ ΛΕΟΝΤΙΟΝ Παιὰν ἄναξ, φίλον Λεοντάριον, οἵου κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας ἀναγνόντας σου τὸν ἐπιστόλιον.

72a (1t) AD MATREM [πε]ρὶ αὐτῶν [ταραχὴν με]γίστην [παρασκευάσ]αι· αἱ μὲν [γὰρ φαντασίαι] τῶν ἀπόν[των χωρὶς ὄψ]εως ἐπι[βάλλουσι φόβον] τὸν μέ[γιστον, εἰ δὲ συ]μπαρέ[σονται, οὐδ’ ἐλάχισ]τον. [ἂν δὲ τὴν φύσιν] διαθε[ωρῇς αὐτῶν, ἄν]τικρύς εἰσι τοιαῦται, καὶ μὴ παρόντων, οἷαι καὶ παρόντων. ἁπταὶ γὰρ οὐκ οὖσαι, διανοηταὶ δέ, τὴν αὐτήν, ὅσον ἐφ’ ἑαυτα[ῖ]ς, ἔχουσι δύναμιν πρὸς τοὺς «μὴ» παρόντας τῇ ὅτε καὶ παρόντων ἐκείνων ὑφειστήκεσαν. πρὸς οὖν ταῦτα, ὦ μῆτερ, [θάρρει· οὐδὲν] γὰρ ἐπι[δηλοῖ σοι τ]ὰ φάζματα ἡμ[ῶν κακόν·] τίθει δ’ αὖ τ[οὐναντίον] καθ’ ἡμέρα[ν χρήσιμ]όν τι ἡμᾶς π[ροσκ]τωμένους εἰς [τὸ μακρ]οτέρω τῆς ε[ὐδαιμ]ονίας προβαί[νειν. οὐ] γὰρ μεικρὰ οὐδέ[ν τ’ ἰσχ]ύοντα περιγείνεται ἡ[μ]ε 〈ῖ〉 ν τάδ’

οἷα τὴν διάθεσιν ἡμῶν ἰσόθεον ποιεῖ καὶ οὐδὲ διὰ τὴν θνητότητα τῆς ἀφθάρτου καὶ μακαρίας φύσεως λειπομένους ἡμᾶς δείκνυσιν. ὅτε μὲν γὰρ ζῶμεν, ὁμοίως τοῖς θεοῖς χαίρο[μ]εν ....

72b ης .. τὴν ἴση[ν ἂν] [κ]ἀντιλάβηται τῆς ἐλαττώσεως· ἂν μὴ αἰσθάνηται δέ, πῶς ἐλαττοῦται; μετὰ δὴ τοιούτων ἡμᾶς ἀγαθῶν προσδόκα, μῆτερ, χαίροντας αἰεὶ καὶ ἔπαιρε σεαυτὴν ἐφ' οἷς πράττομεν. τῶν μέ[ν]τοι χορηγιῶν φείδου, πρὸς Διός, ὧν συνεχῶς ἡμεῖν ἀποστέλλεις. οὐ γὰρ σοί τι βούλομαι λείπειν, ἵν' ἐμοὶ περιττεύῃ, λείπειν δ' ἐμοὶ μᾶλλον, ἵνα μὴ σοί. καίτοι γε ἀφθ[ό-] νως κἀμοῦ διάγ[ον-] τος ἐν πᾶσιν διὰ [τὸ τοὺς] φίλους καὶ τὸ συνεχῶ[ς] τὸν πατέρα ἡμεῖν πέμπειν ἀργύριον, προσφάτως δὲ δὴ καὶ διὰ τοῦ Κλέωνος τὰς ἐννέα μνᾶς ἀπεσταλκότος· οὐκοῦν ἑκάτερον ὑμῶν ἰδίᾳ δεῖ βαρεῖσθαι δι' ἡμᾶς, συνχρῆσθαι δὲ τῷ ἑτέρῳ τ[ὸ]ν [ἕτερον .....] ΠΡΟΣ ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝ PHILOD.

73 (1t) π. Ἐπικούρου (PAP. HERC. 1232) 6 II VOGLIANO: [ ]ρ[.]ουμησ[ ]κηι δυν[η-] θὲν προσπ[ ] καὶ χαλεπα[ ]ω[ ] θη καὶ προς — — — — — και [συμ]παθῆ κ[ ]κοις πᾶσι τοῦ β[ίου κ]αιροῖς ἐ[π'] ἄκρον εὖ διωκτ[ε ....]ις ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ ὀ[ν]ησιφό ρον τ[ῆ]ι φύσ[ε]ι τ[έλος·] ὡς γὰρ ἐλπίδος ὁ καιρὸ[ς ἐ]ψιλώθη καὶ τῆς κ[ατ]ὰ σά[ρκα] ἡδονῆς καὶ ἐπιμ[ονῆς] ἀ[π]ελείφθη τῆ[ς τῶν γεγονότ]ων χάριτος, ἆ[ρ' ἂν ἔτι τηρ]ήσαιμί σ[οι,] Μητ[ρόδωρέ, τι ο]ἷον κατάστημα φυ[σικόν; μέχ]ρι μὲν ὅσου ΠΡΟΣ ΜΙΘΡΗΝ PHILOD.

74 (1t) Πραγματεῖαι XXXIV DIANO: [ἐπὶ δ'] Ἀριστωνυμου Μιθρεῖ· πά [ν τ ' ἀ]πέδωκεν ἡμῖν Δι [όδ ω]ρο [ς] ὅ 〈σα σ〉 υ 〈νήγα〉 γ [ε] κατὰ τὰ παρὰ σοῦ καὶ τὴν ἄ [λ] λην ἐπιμ [έ]λειαν ἣν ἐποήσω γ ' [ἡ] μῶν PHILOD.

75 (1l) Πραγματεῖαι XXIX DIANO: [ἐπὶ] δὲ Δημοκλέ[ους καὶ αὐτ]ῶ[ι] γρά[φων· τὴν σ]ὴν [κ ε]χαρ [ι]σμέν [η ν] ἀσ[πασίως δεδέχ θ]αι [ἡμᾶς ἴσθι καὶ τ]ῶν PHILOD.

76 (1l) Πραγματεῖαι XXX DIANO Μιθρεῖ δέ· ὁ γὰρ ὅρος ὁ κατατεταγμένος τῆς συντάξεως οὐ κα [κ] 〈ῶ〉 [ς] εἶχ 〈ε〉 ν ὥστε ἀποφορᾶς οἰκετῶν ε [ἵνα ι . ἐ] π ' Εὐβο[ύ-] 〈λ〉 [ου δ' α]ὖ ὅτι 〈δι〉 ὰ τὰ πρά [γ μ]ατα οὐ μ [ό ν]ον τ [ὸ] ἐπιδεχόμεν [ον ἐ]ξῆν μερίζει ν , ἀλ λ ' εἰ κα [ί τ ι] 〈ἐλ〉 έλειπ [τ ο] PHILOD.

77 (1l) Πραγματεῖαι XXXI DIANO: [οὕτω διακείμενος] [πρὸς τὸν θάνατον Ἐπίκου-] ρο[ς] ἐ[μ]φ[ανὴς ἦν κα]ὶ ἐπὶ Πυθαρά[του Μιθρ]εῖ [γρά]φων ὥς τι ἀσπ[αστὸν ποι]εῖσ[θ]αι πρὸς ἑαυτ[ὸν ἐπ]έπειστο καὶ τινὰ τρ[όπον] αὐτὸς ἀπεδέχετ' αὐτ[όν.] PHILOD.

78 (1l) Πραγματεῖαι XXXI DIANO ὧδε γὰ[ρ ἐ]πεφώνησεν ἐκπνέων· ἑβδόμη [ι] γὰρ ἡμέρα ι , φησί ν , ὅτε ταῦ τ ' ἔγραφο ν , οὐχὶ ἀπο [κε χ]ώρ [η]κεν κα [τ ὰ] τὴν οὔρησιν [ἐ]μοὶ οὐθέ ν , καὶ ἀλγηδόνες ἐνῆσαν τῶν ἐπὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἀγουσῶ ν . σὺ οὖ ν , ἄν τι γένητα ι , τὰ παιδία τὰ Μητροδώρου διοίκησον τέτταρα ἢ πέν τ ' ἔτη μηθὲν πλεῖον δαπανῶν ἤπερ νῦν ε [ἰ]ς [ἐ]μὲ δαπανᾷς κα τ ' ἐνιαυτό ν . καὶ προβάς· ὑπὲρ τῶν υἱῶν οἶδα καὶ Αἰγέα καὶ Διόδωρον καὶ τῆς σῆς φρενὸς ὄντα [ς , καὶ οὐ] κ ἀρέσκευμα μ [ό]νον ποι [ουμέ ν]ο [υ ς] [ἐ] π ' αὐ [τῶ ν , ὡ]ς [ἐ]π [ὶ τοῦτων γ ε] πρέ[π] 〈ε ι , ἀ〉 [λλ ὰ] καὶ [ἐ π]ιλύ 〈πω〉 [ς ἐσχ η]κό [τα ς] πρὸς τ [ὴν ἐκείνου τελευτ ή] ν . PHILOD.

79 (1l) π. πλούτου col. V VH 2 III 87 καὶ τὸ πρὸς Μιθ[ρ]ῆ[ν] ἐπὶ Τηλοκλ[έ]ους· [ο ὔ]τοι [ἀ]ν [ετέ ο]ν τὸν τρόπ [ο] ν . οὐ [γ ὰ]ρ ἄξιον φόβου τὸ κατὰ μετάπ [τ]ωσιν ἐνόχλημ α , κα [ὶ δι α]ίτης οὐ πάν [τ α] [ἂ]ν δ [έο ι] τὸ κα τ ' ἔνδειάν [γ'] ἐξολ [ο ῦ]ν [ἐ]ξα [ι ρ]ούμενον ἢ τὰς [κα ὶ] ἔτι ὑμ [ῖ]ν ἐπι[γινομένας δυσχερεία ς] [ἀπολυόμενο ν] PHILOD.

80 (1l) Πραγματεῖαι XXVIII DIANO πρὸ[ς] Μ[ι-] θρῆ[ν δ'] ἡνίκα ἔζην Λυσίμαχο [ς] , χρήσιμον οἰόμενο [ς] τὸ ὑ 〈πο〉 μ 〈έ〉 νειν [π ρ]οπ [ί] π [τω ν] ἐπὶ τῶν λοιπ [ῶ ν , ἐτήρεις τὰ ἕ]ντι [μ ' ἄλ λ]α τε καὶ τὰ [κ]ατὰ τὴν ἔξωθ 〈εν〉 φα [ν]τασία ν , ἐ φ ' ὃ ἂν ἀνή [κ]οι τι καὶ τῶν τοιούτων

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πρὸς ἡμᾶ ς . ... Μιθρεῖ δέ· ἀνήγγελλέ μοι Πυθ [ι]άνα [ξ κα τ]ὰ [ν]οῦν σου [π]ά [ν]τ [α] ἅ [συ] νεργὸ [ς γενόμενος Φί λ]αι διεπέ [ρ]α [ν]α [εἶναι · ε ἴ] τι γὰρ τιμᾶ 〈ισ〉 [π]ρὸ [ς τ]ὸ ε PHILOD.

81 (11) Πραγματεῖαι XXXII DIANO γρά[φω] 〈ν Ἐπ〉 ίκουρος· ἀγοραία [ς φαμ ὲ]ν [καὶ φορτι κ]ὰς τὰς μ [ὴ πρὸς ε]ὐδ [αίμο ν]α βίον [σ υ]ντεινούσας ἰδέας τοῦ βίο υ . καὶ πάλιν· ἄξιος γὰρ νὴ τοὺς θεοὺ [ς] ἐνεφάνη [ς ἡ]μῖν τῶ [ι] ὅλωι ἤθει [ε]ἶναι οὐ κατὰ νόμους ἐλευθέρας βιοτῆ ς . PHILOD.

82 (11) Πραγματεῖαι XXXII DIANO προγράψα[ν-] τες πάλιν δὲ καὶ Ἐπικούρο[υ πρὸς] Μιθρῆν 〈ἐπ〉 [ισ]τ 〈ο〉 λὴν [ὑ]πὲρ [τῶν] μερῶν τούτων. ΠΡΟΣ ΠΟΛΥΑΙΝΟΝ SENECA ep.

83 (1t) 18, 9 Hoc certe in his epistulis ait quas scripsit Charino magistratu ad Polyaenum; et quidem gloriatur non toto asse pasci, Metrodorum, qui nondum tantum profecerit, toto. PHILOD.

84 (11) π. Ἐπικούρου (PAP. HERC. 1232) fr. 5 VOGLIANO: [ἐπὶ] Χαρίνου[ ] [ ]αον[...]τον[ ] [κί]νδυνον αν[ ] [ ]καὶ σύμβολ[ον] [ ]ατ[τ]εσθαι του[ ] [ ]οτονορε[ ] [ ]ους καὶ τὰ[ ] [ ]εις ἀφροδισι[ ] [ ]ὅλος ἀπὸ λογισμο[ῦ] [ ]συμποσίοις κατ[ ] [γ]ὰρ Ἐπι[κο]ύρωι[ ] PHILOD.

85 (11) π. πλούτου col. III VH 2 III 85 ..... [κ]αὶ πρὸς [Πολ]ύαι[νον] ..... ο[.]εστ . κο[ ] ..... [τὴ]ν πενίαν ἀδι[άφορον] PHILOD.

86 (11) π. εὐσεβ. 105 GO. ἀλλὰ κα[ὶ πρὸς Πολ-] ύαινον [συνεορτασ-] τέα κ’ Ἀν[θεστήρι-] α· καὶ γὰρ τῶ[ν θεῶν] ἐπιμνηστέ[ον ὡς αἰ-] τ 〈ίω〉 ν πολλῶν [ἀγαθῶν] [ὄντω]ν. THEO Progymn.

87 (11) 169 II p. 71 15 SPENGEL λέγε δή μοι, Πολύαινε, οἶσθ’ ἅπερ ἡμῖν μεγάλη χαρὰ γεγένηται. ΠΡΟΣ ΠΥΘΟΚΛΕΑ καθεδοῦμαι προσδοκῶν τὴν ἱμερτὴν καὶ ἰσόθεόν σου εἴσοδον παιδείαν δὲ πᾶσαν, μακάριε, φεῦγε τἀκάτιον ἀράμενος PHILOD.

90 (11) π. πλούτου col. V VH 2 III 87 τὸ δ’ ἀ[νέχοντα μὴ ἐνοχλή-] σεσθαι π[ροσδεῖν] μικρᾶς ἕνεκεν ἐλ[αττ]ώσ[ε]ως πρὸς Πυθ[οκ]λέα [ἔλ]εγεν· ἂν [ἀν έ]χων [γ]ε θαρρ [ῆ ι]ς τὴν μ [ετά π]τωσ [ι] ν , οὐκ [ἐ]νο[χ]λήσει ς . DEMETR.

91 (11) LAC. PAP. HERC. 1012 col. 48 p. 51 DE FALCO: ἡμεῖς δ[έ], ὦ Πυθοκλῆ ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΝ PHILOD.

92 (1t) Πραγματεῖαι XI DIANO Τιμ[ο-] κρά[τ]ει [δ’· ἰδὼν ὡ ς] ἡμεῖς [π ά]ντα ταῦτα κ [ατὰ τ]ρόπον [διωρ θ]ώ [με] θ α , συλλάμβανε καὶ αὐτοῖ ς , οὐ μόνον διὰ τὴν οἰκειότητά [σου ἀλλ ὰ] καὶ διὰ τὸ ἦθος αὐτῶ ν , ὅπ [ως τῆ ς] πάσης χορηγίας τυγχάνωσ [ι ν] [τῆς ε]ἰς τὸ [μηθὲν ἐλλείπει ν] ἁρμοττούσης καὶ οὗ δὴ τοῖς ἂν [ἐ μ]πείρως ταὐτὸν κλή [ρ ω] μ ’ [ἔχου] [σ ι] καὶ εὔνουν πλή [θει τούτω ι] [πο λ]ιτικῶι [ὑ π]οστολὴν λαοῦ ΠΡΟΣ ΦΥΡΣΩΝΑ PHILOD.

93 (1t) π. εὐσεβ. 127 GO. ας τινῶν ἀμε[ίνο]νας ἢ [καὶ φυλάτ-] τειν ἐνε[ρ]γε[ίαι] τὰς ἐπινο[ίας τῶν] θεῶν διά τ[ινων] χρόνων· οὐ [μόνον] δὲ ταῦτ’ ἐδο[γμάτι-] σεν ἀλλὰ καὶ δι[ὰ τῶν] ἔργων αὐτῶν ε[ὑρίσ-] κεται πάσαις ταῖς πατρίοις ἑορταῖς καὶ θυσίαις κε[χ]ρ[η-] μένος· ἐπ’ Ἀρ[ιστ]ωνύμου μὲγ γὰ[ρ] Φύρσωνι περί τινος αὐτοῦ πολείτου Θε[ο]δότου γράφων καὶ τῶν ἑορτῶν [αὐτῷ] πασῶν με[τεσχηκέ]ν[αι] τὴν τ[ῶν] Χοῶν ἑορτὴν [συν-] εορτάζων καὶ [τὰ] μυστήρια τὰ [ἀστι-] κὰ καὶ τὰς ἄλ[λας] PHILOD.

94 (11) Πραγματεῖαι col. XV VH 2 I 122 κ[α]ὶ μνημονεύ[ε]ι κατὰ Δι[ό-] τιμο[ν ὁ] Ἐπίκουρος ἄρχ[ο]ντα τοῦ βυβλ[ίου] Φύρσωνι γοῦ[ν] γράφων· ἀπέσ [τ]ει [λ]α τὸν [λόγ ο]ν καὶ τὸ πρὸς τοὺ [ς] PHILOD.

95 (11) π. εὐσεβ. 125 GO. οὐ πρὸς ἰδιώτη[ν γρά-] φων, ἀλλὰ πρὸς Φ[ύρ-] σω[να] τὸν Κολοφ[ώ-] [νιον], ἄνδρα καὶ οὐ[δε-] [νὸς κατὰ] τὰ πολ[ιτικὰ] [δεύτερον ὄντα] ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΛΑΜΨΑΚΩΙ ΦΙΛΟΥΣ PHILOD.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

96 (1t) π. πλούτου col. IV-V VH 2 III 86-87 [διὰ] [τὸ οὐ]δὲν ὅλως ἀπεργά[ζε-] σθαι, μένειν ἐπὶ χώρας [ἐ]άσομεν· τὸ μὲν δὴ πρὸς τοὺ[ς] ἐν Λαμψάκωι φί[λους] [ἐπ]ὶ Φιλίπ[π]ου καὶ πᾶν [τοιοῦ]τ[ο] δεξόμεθα· κ[αὶ] γὰρ οὐδὲ τὴ[ν] πενίαν εἶπε μόνον, ἀλλὰ τὰς ἐκ [πε-] νίας [πρ]αγματείας ὑ[πέθετο] κατ’ ἀ[παλλαγὴν ἐλαττώσε-] ως δε[ῖν ἔτι προσδο]κᾶν. PHILOD.

97 (1l) Πραγματεῖαι col. III VH 2 I 110 κατὰ τὰ ἐν Κυ[ζί-] κωι [αὐτῶν] εὐ[μεν]ῶς ἐπιμεληθείς γ’, ἃ συνεῖδε περὶ τῆς αἱρέσεως αὐτοῦ διασαφεῖ τοῖς ἐν Λαμψάκωι φίλο[ις ἐπι]στέλλων· ἠκουσαμεν γὰρ [ὅτ ι] δὴ Λεοντ [εὺ ς] πάν [τ α] ἀπ [έδωκε]ευ [ ]ο [ ] ὥστε π [αμπλ η]θῆ δοπανήσ [ο] μεν ἃ συ [νε π]εθέμεθα τῆι παρὰ τἀνδρ [ός γε κα τ ’ ἐ]νιαυτὸν [σ]υν[τάξε ι] ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΑΣΙΑΙ ΦΙΛΟΥΣ PLUT.

98 (1t) de occulte uiuendo 1128e καὶ μὴν εἴ γε τοῖς χρηστοῖς λανθάνειν καὶ ἀγνοεῖσθαι παραινεῖς .... καὶ σεαυτῷ πρῶτον, Ἐπίκουρε· μὴ γράφε τοῖς ἐν Ἀσίᾳ φίλοις, μηδὲ τοὺς ἀπ’ Αἰγύπτου ξενολόγει, μηδὲ τοὺς Λαμψακηνῶν ἐφήβους δορυφόρει, μηδὲ διάπεμπε βίβλους πᾶσι καὶ πάσαις, ἐπιδεικνύμενος τὴν σοφίαν, μηδὲ διατάσσου περὶ ταφῆς. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ PLUT.

99 (1t) contra Ep. beat. 1097c τοῖς φίλοις γράφοντος (Ἐπικούρου)· δαίως τε καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐπεμελήθητε ἡμῶν τὰ περὶ τὴν τοῦ σίτου κομιδή ν , καὶ οὐρανομήκη σημεῖα ἐνδέδειχθε τῆς πρὸς ἐμὲ εὐνοία ς . ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ PHILOD.

100 (1t) π. εὐσεβ. 124 GO. κἀ[ν] ταῖς ἐ[πι]στολα 〈ῖ〉 ς [μ]έντοι ταῖς πρὸ[ς] τοὺς μεγάλους ὁμ[ο-] λογεῖν ἔοικεν αὐ[τό·] [τ]οῦτο δ’ ἵνα μή τ[ις] εἴπῃ πρὸς τοὺς ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗΙ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣ Τιμοκράτης .

101 (1t) ..... φησὶ ...... τόν τ’ Επίκουρον πολλὰ κατὰ τὸν λόγον ἠγνοηκέναι, καὶ πολὺ μᾶλλον κατὰ τὸν βίον, τό τε σῶμα ἐλεεινῶς διακεῖσθαι ὡς πολλῶν ἐτῶν μὴ δύνασθαι ἀπὸ τοῦ φορείου διαναστῆναι, μνᾶν τε ἀναλίσκειν ἡμερησίαν εἰς τὴν τράπεζαν, ὡς αὐτὸς ἐν ταῖς πρὸς Λεόντιον ἐπιστολαῖς γράφει καὶ ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Μυτιλήνῃ φιλοσόφους· συνεῖναί τε αὐτῷ τε καὶ Μητροδώρῳ ἑταίρας καὶ ἄλλας, Μαμμάριον καὶ Ἡδεῖαν καὶ Ἐρώτιον καὶ Νικίδιον· καὶ ἐν ταῖς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα βίβλοις ταῖς Περὶ φύσεως [τὰ πλεῖστα] ταὐτὰ λέγειν καὶ ἀντιγράφειν ἐν αὐταῖς ἄλλοις τε καὶ Ναυσιφάνει τὰ πλεῖστα, καὶ αὐτῇ λέξει φάσκειν οὕτως· ἀλ λ ’ ἴτωσαν · εἶχε γὰρ ἐκεῖνος ὠδίνων τὴν ἀπὸ τοῦ στόματος καύχησιν τὴν σοφιστικὴν καθάπερ καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν ἀνδραπόδω ν . καὶ αὐτὸν Ἐπίκουρον ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς περὶ Ναυσιφάνους λέγειν· ταῦτα ἤγαγεν αὐτὸν εἰς ἔκστασιν τοιαύτη ν , ὥστε μοι λοιδορεῖσθαι καὶ ἀποκαλεῖν διδάσκαλο ν . πλεύμονά τε αὐτὸν ἐκάλει καὶ ἀγράμματον καὶ ἀπατεῶνα καὶ πόρνην· τούς τε περὶ Πλάτωνα Διονυσοκόλακας καὶ αὐτὸν Πλάτωνα χρυσοῦν, καὶ Ἀριστοτέλην ἄσωτον, 〈ὃν〉 καταφαγόντα τὴν πατρῴαν οὐσίαν στρατεύεσθαι καὶ φαρμακοπωλεῖν· φορμοφόρον τε Πρωταγόραν καὶ γραφέα Δημοκρίτου καὶ ἐν κώμαις γράμματα διδάσκειν. Ἡράκλειτόν τε κυκητήν· καὶ Δημόκριτον Ληρόκριτον· καὶ Ἀντίδωρον Σαννίδωρον· τούς τε Κυζικηνοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος· καὶ τοὺς διαλεκτικοὺς πολυφθόρους· Πύρρωνα δὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον. ATHEN.

102 (1l) VIII 354b-c εἰδὼς καὶ Ἐπίκουρον τὸν φιλαληθέστατον ταῦτ’ εἰπόντα περὶ αὐτοῦ (Ἀριστοτέλους) ἐν τῇ περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐπιστολῇ, ὅτι καταφαγὼν τὰ πατρῷα ἐπὶ στρατείαν ὥρμησε καὶ ὅτι ἐν ταύτῃ κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ φαρμακοπωλεῖν ἦλθεν· εἶτα ἀναπεπταμένου τοῦ Πλάτωνος περιπάτου, φησί, παραβαλὼν ἑαυτὸν προσεκάθισε τοῖς λόγοις οὐκ ὢν ἀφυὴς καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν θεωρουμένην ἕξιν ἦλθεν .... ἐν δὲ τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν φησὶ τὸν σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου πρῶτον μὲν γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου· θαυμασθέντα γὰρ ὑπ’ ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινῶν ἰδίᾳ συνθέσει ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ, καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ τινὶ γράμματα· ἀφ’ ὧν ἐπὶ τὸ σοφιστεύειν ὁρμῆσαι. SEXT.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

103 (11) EMP. adv. Math. I 4 φησὶ γοῦν ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐν Μυτιλήνῃ φιλοσόφους ἐπιστολῇ· οἶμαι δ ’ ἔγωγε τοὺς βαρυστόνους καὶ μαθητήν με δόξειν τοῦ πλεύμονος εἶνα ι , μετὰ μειρακίων τινῶν κραιπαλώντων ἀκούσαντ α , καὶ προβὰς .... λέγων· καὶ γὰρ πονηρὸς ἄνθρωπος ἦν καὶ ἐπιτετηδευκὼς τοιαῦτα ἐξ ὧν οὐ δυνατὸν εἰς σοφίαν ἐλθεῖ ν . PHILOD.

104 (11) πρὸς τούς fr. x SBORDONE: ταῖς ἡμερ [ο κ]ωμίαι [ς] ἐν Τέωι συσχόμενος π [ρ ὸ] τοῦ σοφιστεῦσα [ι] τοῦ τὰν [α] ξαγόρου ἀναγι [ν]ώσκοντος καὶ Ἐμπεδο [κ λ]έους καὶ περὶ ταῦτα τ [ε]ρθρ [ευο] μένου κατατεταμένω [ς .] ἢ πάλιν· ὁ τοὺς Ἑρμοκοπίδας ἐν Τέῳ συ [σ]τήσα [ς] [κατὰ Δ]ημόκριτον καὶ [Λεύκι π]πον πραγματευ[ομένου ς] AD IGNOTOS PHILOD.

105 (1t) Πραγματεῖαι col. VII VH 2 I 114 ἐπ’ Ὀλυμπιοδώρου γ[ράφει·] [ἤ]τοι γε [τ ι]νὰ δεῖ [π]όνων PHILOD.

106 (11) π. εὐσεβ. 125 GO.: [καὶ] πρὸς τὸν αὐτὸν [ἐ-] πὶ Χαρίνου· τ η . φ . . αιφι [ ]αὐτῶν μὲν [ ]θες τῶ [ν] ἅπαν [ ]κε ριωτ [ ]ς ἔξωθ [εν ἐ]πιφέροντος PHILOD.

107 (11) π. εὐσεβ. 105 GO. ἐπὶ δὲ Χαρί[νου καὶ ἐπὶ] Διοτίμ[ου παραινεῖ] τὴν κα[θ’ ἱερᾶς τρα-] πέζης [συνθήκην μὴ] παραβαί[νειν] PHILOD.

108 (11) π. πλούτου col. III VH 2 II 114 ὅ [ἐ]ὰν δ [ιανοῶν] τα ι , περι [γ]ίνοντ [α ι] τῶ [ν] κατὰ τ [ὴ]ν [ἔ]νδειαν κα [ὶ] πε [ν ί]αν κα 〈κῶ〉 ν . ἐπὶ δὲ [Χ]αρίνου PHILOD.

109 (11) π. πλούτου col. IV VH 2 III 86 [ ]ἐπ 〈ὶ〉 Χαρίνου PHILOD.

110 (11) Πραγματεῖαι XXXII DIANO ἐπὶ δ’ Ἰσαίου καὶ γέγραφεν σ[ ] PHILOD.

111 (11) πρὸς τούς fr. l 6 SBORDONE: ἐπ’ Ἰσαίου [δὲ] [τοὺ]ς Μενοικέως υἱο[ὺς] [εἰσφ]έρει νομίσαντα[ς] [ὡς] μαθητὰς PHILOD.

112 (11) π. τῶν στωικῶν (PAP. HERC. 339) col. V VH 1 VIII εἶθ’ [ὕ]στερον [τοὺς ἐχθίσ]τους 〈κ〉 ατα[λ]ύειν Μακε[δόνας] ὡς τ[ό]τε ἐπ’ Εὐθίου γρά[φει] PHILOD.

113 (11) πρὸς τούς fr. l 3 SBORDONE: ἐπὶ δ’ Εὐβούλ[ου· τ ὴ]ν ἐπιστολὴν προσ[ανά π]τοις καὶ τῶν Δη[μοκρ ί]του τιν ά , οὐχ οἷον PHILOD.

114 (11) π. εὐσεβ. 126 GO. πάλιν· ἡμ [εῖς θεοῖ ς] θύωμε ν , φησί ν , [ὁσί] ως καὶ καλῶς οὗ [καθ] ήκε ι , κα [ὶ κ]αλῶ [ς] πάντα πράττωμεν [κα] τὰ τοὺς νόμους μ [η] θὲ [ν] ταῖς δόξαις α [ὐ] τοὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρίστων κ [α ὶ] σεμνοτάτων διαταράττοντες · [ἔτ ι] δὲ καὶ δίκαιό [ν φα] μεν ἀ φ ’ ἧς ἔλε [γον δό] ξης · οὕτω γὰρ [ἐν] δέχεται φύσ [ιν θνη] τὴν ὁμοίω [ς Δι ὶ] νὴι Δία ζῆν [ὡς φαί] νετα ι . PHILOD.

115 (11) π. εὐσεβ. 125 GO. κἂν πόλ [ε]μ [ος ᾖ ι,] δεινὸν οὐκ ἃ «ν » θέσθαι θεῶν εἵλε [ων ὄν] τω ν . καὶ 〈π〉 [αλιν·] καθαρὰν τ [ὴν ζωὴ ν] διηχέναι κα [ὶ διά] ξειν σὺν αὐτ [ῷ] Μάτρωνι θε [ῶν εἵ] λεων ὄντω ν . PHILOD.

116 (11) Πραγματεῖαι XXVIII DIANO: [τ]οῖς ἄ[λλοις] καὶ δεηθέντος μου φιλανθ[ρ]ωπεύσασθαι δ[ιὰ παντό]ς PHILOD.

117 (11) Πραγματεῖαι col. IV, VH 2 I 111 γρά 〈φω〉 ν πρὸς 〈α〉 [ὐτὸν] περὶ τῆς Ἀθήνησ 〈ιν〉 αὐτοῦ παρουσίας κα[ὶ περὶ] 〈ὧν〉 παρὰ φ[ίλων] ἤκουσαν, οὗ καί φησιν· 〈ἥ〉 κ [ε ι] γὰρ πρὸς ἡμᾶς 〈ἔ〉 τι ν [ε α]νίσκο [ς] [ὠ]ν [καὶ αὐτὸν μακαρίζομεν πά ν]τε ς . PLUT.

118 (11) adv. Col. 1124c προπέτειαν δὲ καὶ λαμυρίαν ἐμποιεῖ νέοις ὁ περὶ Πυθοκλέους οὔπω γεγονότος ὀκτωκαίδεκα ἔτη γράφων οὐκ εἶναι φύσιν ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι ἀμείνω καὶ τερατικῶς αὐτὸν εὖ ἀπαγγέλλειν, καὶ πάσχειν αὐτὸς τὸ τῶν γυναικῶν, εὐχόμενος ἀνεμέσητα πάντα εἶναι καὶ ἀνεπίφθονα τῆς ὑπερβολῆς τῷ νεανίσκῳ. PHILOD.

119 (11)

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Πραγματεῖαι XXV DIANO ὑ [γ ι]εινὸν [πρὸς ὅ ν] γ ’ ἡ περὶ τῶν ἀσχολ [ι]ῶ [ν τό τ ’ ἐ]γράφ [η.] καὶ προβ[άς· ἀκ ή]κοα ὡ [ς σὺ π]ειρᾶις ἥδειον ἂν εἴ [ποτ] ε , ἰδιώτει αὐτῶι γεγονότι τῆς πρότερον [πρ ο]φανεία ς , τὴν φιλίαν συνάψα ι , μ [έ]γα γε π [α] ρ ’ ἃ [ο ἶ]δ α , τῶι ἀνδρ [ὶ] πρ [ό]ς ὃν ἡ π [ερ ὶ] τῶν ἀσχο [λ]ιῶν ἐκ 〈Σ〉 άμου ἐ 〈πι〉 στολὴ ἐγράφη [ὑ π ’ ἐ]μου · [ὀ]υ γὰρ τὰς τυχούσας ὑπὲ [ρ ἐμο ῦ] φωνὰς Κωλώτης ἀνήγγ [ε]λ [λε ν] ἀλ λ ’ ἀνταξίας ἤπερ ἐ 〈σ〉 τ [ὶ] 〈π〉 άν [τ α] τὰ αὐτ [οῦ · δ ι]ὰ τα [ῦ]τα δ ή , [κ]εἰ [μ]ὴ μ [ό] νο ν , ἐδωρεῖτο σὺν ἑταίρ [ωι μηθὲ ν] ἄνουν ἔπος γ ’ αὐτῶι μὴ π [αραπλη] σιάσαι μοι κα τ ’ ἄ [λ]λας πρ [άξε ι]ς [χ ρ]ησίμωι γεν [ομέν ω]ι μη δ ’ ἰ [δ ι]ολ [ογη] σά [μ ε]νο [ς , κ α]ὶ ν [ῦν δ ’ ὅ μ]οιά γ [ε] λέγων καὶ [πρά τ]των μη [ ] PHILOD.

120 (11) Πραγματεῖαι XIX DIANO: [χ ά]ριν δ ’ ἔχειν κα [ί σοι τ]ῷ παρειληφότι τἀκείν [ο υ] [δι δ]όν [αι Κ]αρνείσκῳ δεῖν τ ι , ὅν [το ς] τοιούτου Κρονίου καὶ δόντος προ 〈θυμ〉 [ως · καὶ μ ά] λ ’ ἀσπασίως τῶι Ἀρκε[φ]ῶντι μίαν μὲν ἐξ ἑπ 〈τά γ ’〉 οὖσα ν , τὴν 〈ὑ〉 π ’ ἐμοῦ δοθεῖσαν αὐτῶ ι , πά 〈ραδ〉 έ [δ]ωκε παρ [ὰ ἕ]τερ [α κ α]ὶ οὐδὲ τὰ [ἑ α]υτῷ π [ροσόν τ’] ἐτό [λμ η] 〈σ〉 εν ἑλεῖν ἀλ [λὰ κ]αὶ προ « στέ « ταχέ τιν [ι] Καλ [λ ι] 〈στρά-〉 τω [ι] π [έν τ]ε μνᾶς ἡμῖν δοῦνα ι . καὶ προβάς· ὁ μὲν [δ]ὴ Καλλί [σ]τρατος ἐξ [ἑ π]τυ 〈κε τρεῖσ〉 μέχρι τε τοῦ πα [ρ]όντος [γ]έγονεν ἄτροπος καὶ [τὸ ὅ]λον [οὐ κ] εἶναι [ἑαυτῶι φησι ν] PHILOD.

121 (11) Πραγματεῖαι XXX DIANO κα[ὶ] προβά[ς· ἐρεῖ τ]ὰ περὶ ἡμ [ᾶ ς] Ἡρα [κλείδης · ἣν ο ὖ]ν ἔταξα τιμὴ [ν] ἐμαυτῶ [ι] κἂν ἐν Ὑπερβο [ρ]είοις ὦσιν ἀποστέλλ [ε]ι ν , ταύτην καὶ ὑμῖν συντάττω · [ἑ]κατὸν γὰρ καὶ εἴκοσι [δ]ρ [α χ]μὰ [ς μό ν]ας κατ ’ ἐνιαυτὸν βούλομα [ι] πα ρ ’ ἑκατέρου λαμβάνει ν . καὶ δι’ ἑτέρας· ἤνεγκέ μοι Κτήσιππος τὴν κα [τ’] ἐνιαυτ [ὸ ν] σύνταξι ν , ἣν ἀπέστειλας ὑπέρ τε τοῦ πατρὸς καὶ σεαυτο ῦ . PAP.

122 (11) HERC. 176 5 XXII VOGLIANO: σιν λόγου[ς] καὶ κ[α]τὰ πάντας τρόπου[ς] ἐκπολυωρηθεὶς μέχρι ὅσου τὴν αὐτάρκη πρὸς τὸ [σ]εαυτὸν κυβερνᾶν {αν} ἡλι«κί«αν ἔσχες. πέμψον μοι τυροῦ κυθρίδιον, ἵν’ ὅταν βούλωμαι πολυτελεύσασθαι δύνωμαι.

124 (11) IOANN STOB. III XVII 33 H. βρυάζω τῷ κατὰ τὸ σωμάτιον ἡδεῖ, ὕδατι καὶ ἄρτῳ χρώμενος, καὶ προσπτύω ταῖς ἐκ πολυτελείας ἡδοναῖς οὐ δι’ αὐτάς, ἀλλὰ διὰ τὰ ἐξακολουθοῦντα αὐταῖς δυσχερῆ. SENECA ep.

125 (11) 20 9 magnificentior, mihi crede, sermo tuus in grabato videbitur et in panno. non enim dicentur tantum illa sed probabuntur. PORPH.

126 (11) ad Marc. 29 32 21 p. κρεῖσσον δέ σοι θαρρεῖν ἐπὶ στιβάδος κατακειμένῳ ἢ ταράττεσθαι χρυσῆν ἔχοντι κλίνην καὶ πολυτελῆ τράπεζαν. PHILOD.

127 (11) πρὸς τούς fr. l 3 SBORDONE: [οἴ]δαμ[εν] εἶναι πισ[τ]ὸ[ν] Κράτη[τ]ος [καὶ Ἀρ]ιστίππου τὰς πε[ρί τινων το]ῦ Πλάτωνος [διατριβ]ά[ς], καὶ Ἀριστοτέ[λους τ’] ἀναλυτικὰ καὶ [τὰ περὶ] φύσεως ὅσαπερ ἐ[κλέγ]ομεν. SENECA ep.

128 (11) 79 15 in quadam epistula, cum amicitiam suam et Metrodori grata commemoratione cecinisset, hoc novissime adiecit, nihil sibi et Metrodoro inter bona tanta nocuisse, quod ipsos illa nobilis Graecia, non ignotos solum habuisset, sed paene inauditos. SENECA ep.

129 (11) 7 11 egregie hoc Epicurus, cum .... scriberet: haec ego non multis, sed tibi: satis enim magnum alter alteri theatrum sumus. SENECA ep.

130 (11) 25 6 incipiam tibi permittere quod idem suadet Epicurus: tunc praecipue in te ipse secede cum esse cogeris in turba. Gnomol.

131 (11) cod. Paris. 1168 f. 115r οὐδέποτε ὠρέχθην τοῖς πολλοῖς ἀρέσκειν, ἃ μὲν γὰρ ἐκείνοις ἤρεσκεν οὐκ ἔμαθον, ἃ δ’ ᾔδειν ἐγὼ μακρὰν ἦν τῆς ἐκείνων αἰσθήσεως. SENECA ep.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

132 (11) 9 1. 8 an merito reprehendat in quadam epistula Epicurus eos qui dicunt sapientem se ipso esse contentum et propter hoc amico non indigere, desideras scire. hoc obicitur Stilponi ab Epicuro et iis quibus summum bonum visum est animus impatiens. sapiens etiamsi contentus est se, tamen habere amicum vult, si nihil aliud, ut exerceat amicitiam, ne tam magna virtus iaceat, non ad hoc, quod dicebat Epicurus in hac ipsa epistula, ut habeat qui sibi aegro adsideat, succurrat in vincula coniecto vel inopi, sed ut habeat aliquem cui ipse aegro adsideat, quem ipse circumventum hostili custodia liberet. DIDYMUS CAECUS, in Eccles.

133 (11) : ἐκεῖνος οὖν γράφ[ει ....]επ .... ὅτι ἄλλως χρᾶται ὁ σοφὸς τοῖς πράγμασιν καὶ ἄλλως ὁ μὴ σοφός· καὶ ἐ[πιφέρει· τ]ότε σοφὸς οὐκ ἦ ς , νῦν δὲ ἐσπούδασας τοῦτο γενέσθα ι . ἀναπόλ [ε ι] τὸ{ν} τοῦ προτέ [ρου βί ο]υ καὶ τοῦ νῦ ν , εἰ οὕτως ἔφερες τότε νόσον ὡς νῦ ν , ἢ οὕτως ἐκράτεις πλ [ούτ ο]υ ὡς νῦν κρατεῖ ς .